

De farao buigt niet voor God

Exodus 7-10

Thema: Gods strijd tegen farao

Doel

De kinderen duidelijk maken dat de HEER niet met zich laat spotten door de farao. Hij laat in de plagen zijn kracht zien, zodat zijn volk de vrijheid krijgt.

Toelichting

Met woorden en nu ook met wondertekenen probeert Mozes in naam van de HEER de farao ervan te overtuigen, dat die Israël in vrijheid moet laten gaan. De eerste plaag (water in bloed) kunnen de Egyptische magiërs ook laten gebeuren; daarom is farao niet onder de indruk. Maar bij de volgende plagen niet meer. Dan moet hij erkennen hoe machtig Israëls God is. Hij gaat zover, dat hij belooft Israël in de woestijn te laten offeren aan de HEER, maar trekt als de steekvliegen weg zijn, zijn belofte in. Na de veepest worden ook de mensen ziek (builen). Vervolgens worden planten vernietigd en dieren en mensen gedood als ze niet schuilen (hagel), maar God laat nog tarwe en spelt over als voedsel. Het leven is niet onmogelijk. Dan komen de sprinkhanen die alles kaalvreten. Er dreigt hongerdood. Tenslotte zijn er drie dagen duisternis, onaangekondigd, onheilspellend. In Gosen echter is het licht. Farao blijft ondanks negen plagen hardnekkig weigeren; hij is een geduchte tegenstander in de strijd tegen God.

God is de sterkste; dat geloven wij. We verwachten dan ook, dat Jezus de satan op de knieën krijgt. Maar het gaat niet zo maar. Hij is een geduchte tegenstander, die er alles aan doet om Gods Zoon te stoppen en ten val te brengen. Jezus wordt verleid, verdrukt en moet lijden. Hij voert die strijd in Gods kracht.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Plaagbeestjes

Richtlijnen: De kinderen vinden kikkers misschien wel grappige beesten. Maar als er nu eens kikkers op de etenstafel en in je bed en op de kleren in je kast zouden zitten, dan is dat erg. Een paar zoemende muggen kun je nog wel weggagen of vangen, maar honderden tegelijk om je heen, die je steken en waar je jeuk van krijgt. Van zoveel plaagbeesten word je gek. Het is geen leven! Dat gebeurt in Egypte. God stuurt deze plagen omdat farao niet wil gehoorzamen. Hij laat het slavenvolk Israël niet gaan. Dan gaat God met farao vechten, want zijn volk Israël moet vrij!

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Negen gevechten

Richtlijnen: De geschiedenis van Mozes en de farao beschrijft een gevecht. Farao weigert te luisteren naar de woorden van Mozes namens God. Dan gaat de HEER dat gevecht aan. Hij laat zien hoe sterk Hij is.

Bij de eerste plaag zeggen de Egyptische magiërs: dat kunnen wij ook. Maar bij de volgende plagen adviseren zij de farao de God van Israël heel serieus te nemen. Het leven wordt steeds minder leefbaar voor de Egyptenaren. Het wordt zo erg, dat de farao wil toegeven, maar wanneer de nood voorbij is, trekt hij deze toezegging in.

Langzamerhand wordt steeds duidelijker: God laat niet met zich spotten. Hij dwingt zijn plannen met Israël desnoods af. Vecht de HEER ook later in de Bijbel en vandaag met zijn tegenstanders?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Negen keer God-satan

Richtlijnen: De bevrijding van Israël uit de slavernij lijkt veel op een gevecht tussen God en de satan. Vandaag lezen we over ronde 1-9 in dat gevecht. De eerste ronde (water in bloed veranderd) lijkt een onbesliste ronde te zijn. De Egyptische magiërs, gedreven door hun occulte afgoden, presteren hetzelfde als God. Daar schrik je van! Onderschat Gods tegenstanders nooit; ze kunnen veel.

Daarna blijkt dat God de sterkste is. Steeds meer wordt de farao in het nauw gedreven. De magiërs erkennen dat dit hun te machtig is. Er is geen antwoord op deze plagen. De farao is bijna zover om op te geven, maar als de steekvliegen weg zijn, herpakt hij zich en weigert Israël te laten gaan. Het gevecht is nog niet afgelopen.

Bespreek met de jongeren wat ze van deze aanpak van God vinden. Is die niet te wreed?

Hoe vecht God tegen het verkeerde in de wereld. Hoe lost Hij dat op en brengt ons de vrijheid van de zonde? Is dat ook een gevecht? Wijs op het lijden van Jezus, zijn strijd met de satan en diens machten.

Is Gods gevecht tegen de satan al voorbij in 2023?

Extra bijbelgedeelte: Johannes 18:1-7

(Jezus is geen machteloos slachtoffer van zijn tegenstanders, de priesters en schriftgeleerden. Hij laat zijn goddelijke kracht zien voordat Hij gevangengenomen wordt. Net als bij Israël gaat de weg naar de verlossing door het lijden heen. Het is een zware en pijnlijke weg)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Mozes en Aäron worden door de HEER naar de farao gestuurd. Mozes zal als een god voor de farao staan en Aäron zal het woord voeren. De HEER zal in Egypte vele tekenen en wonderen verrichten. De farao zal echter niet naar Mozes en Aäron luisteren. Hij zal hardnekkig blijven weigeren de Israëlieten te laten vertrekken uit Egypte. De Egyptenaren zullen beseffen dat God de Heer is als Hij zich tegen hen keert en de Israëlieten bij hen wegleidt.

Mozes en Aäron deden alles wat de HEER hen opdroeg. Mozes en Aäron waren toen al hoogbejaard: ze waren 80 en 83 jaar, toen zij naar de farao gingen.

Ter inleiding op de plagen en als een teken, dat het de HEER menens is wat Hij zegt, moet Mozes zijn staf op de grond gooien. Deze verandert in een slang. De farao vraagt zijn geleerden en tovenaars om hetzelfde te doen. En dat lukt. De slang van Aäron verslindt echter alle andere slangen. Toch blijft de farao onverzettelijk. Hij wil niet naar Mozes en Aäron luisteren, zoals HEER al gezegd had. Er vinden dan tien plagen plaats, die steeds erger worden. Dan laat de farao de Israëlieten gaan.

- 1e plaag: Het water in de Nijl verandert in bloed. De Egyptische magiërs kunnen het ook, zo blijkt.
 - 2e plaag: Er komen overal kikkers. Ook nu kunnen de Egyptische magiërs met hun toverformules ook overal kikkers laten komen. Graag wil de farao dat ze verdwijnen en vraagt Mozes en Aäron of zij willen bidden dat de kikkers verdwijnen. Dan zal de farao het volk Israël laten gaan. Maar als de kikkers verdwenen zijn, laat de farao het volk niet gaan.
 - 3e plaag: Stof verandert in muggen. Bij de magiërs lukt het niet meer dit te doen. Er wordt gezegd: Hier moet een God de hand in hebben.
 - 4e plaag: Er verschijnen overal steekvliegen. In het land Gosen komen er echter geen steekvliegen. Nu wil de farao het volk wel laten gaan, maar dan moeten ze wel in het land blijven. Dat is echter onmogelijk. Er volgt daarom ook weer een weigering van de farao.
 - 5e plaag: De veepest. De HEER zal in alle hevigheid de pest laten uitbreken onder het vee van de Egyptenaren. De Israëlieten zullen echter geen enkel dier verliezen. Ook nu blijft de farao weigeren het volk Israël te laten gaan.
 - 6e plaag: Stof wordt etterende puisten. Je kunt ook zeggen: zweren. Ook de magiërs krijgen allemaal ontstekingen of zweren.
- Dan komt de 7e plaag: Hagel.
Het land Gosen blijft gespaard voor deze verschrikkelijke hagel. Mozes en Aäron worden weer door de farao ontboden. De farao zegt dan dat hij gezondigd heeft en vraagt Mozes en Aäron om tot God te bidden dat die erge hagel ophoudt. Hij valt daarna echter weer terug in zijn zondige houding
- 8e plaag: Sprinkhanen.
 - 9e plaag: 3 dagen dikke duisternis

Welke verbanden zouden er kunnen zijn tussen het lijden onder deze plagen en het lijden van Jezus?

Bij het lezen en meemaken van deze plagen zie je dat ze steeds heftiger worden.

Ondanks dat het steeds moeilijker wordt, blijft de farao weigeren het volk Israël te laten gaan.

Ook de Israëlieten lijden soms onder deze plagen. Bij sommige plagen worden zij gespaard.

Bij het lijden van Jezus zie je ook dat Hij steeds heftiger moet gaan lijden. Zeker die laatste week voor zijn kruisdood wordt het steeds zwaarder.

Jezus wordt naar Herodes gestuurd en komt dan tenslotte bij Pontius Pilatus. Pilatus kan geen schuld bij Hem vinden en toch wordt Hij veroordeeld tot de kruisdood. Hij komt in Getsemané. Wat een lijden daar in Getsemané. Zo is ook de hagel in Egypte een verschrikkelijk lijden. Toch laat de farao het allemaal gebeuren, want hij weigert het volk Israël te laten vertrekken. Zo slaat ook de duivel Jezus op een verschrikkelijke manier.

Drie uren dikke duisternis op Golgota, drie dagen dikke duisternis in Egypte (9e plaag).

Vragen

- Probeer samen alle tien plagen, die plaatsvonden in Egypte, eens op te noemen.
Welke plagen of wonderen konden de Egyptische magiërs ook doen en welke niet?
- Wat was de bedoeling van die plagen?

Auteur: DR

Liederen

Psalm 145

Lied 167

Lied 550

Vertel het aan de mensen

Een steen op het graf

Heel alleen in de hof

De Heer is waarlijk opgestaan

Hij leeft

Weet je dat de lente komt?

Waarom?

(=Gezang 42 LvdK)

Hemelhoog 691

Op Toonhoogte 428

Op Toonhoogte 420

Hemelhoog 170

Hemelhoog 182

Hemelhoog 207

Hemelhoog 205

Auteur: PZ

Plaagbeestjes

Inleiding

Tim en Jan zijn in de speeltuin. Ze spelen dat ze piraten zijn op een groot piratenschip! Met stokken die ze gevonden hebben, houden ze piratengevechten. Klets, bam! De stokken klappen tegen elkaar aan. Na een tijdje vindt Jan het genoeg geweest en hij zegt: 'laten we nu naar de schommel gaan'. 'Goed', roept Tim luid en hij rent alvast vooruit naar de grote schommel. De schommel is een soort grote mand, waar je makkelijk met twee kinderen tegelijk inpast. Als eerste wil Tim erin springen, maar opeens stopt hij. Wat zit daar in de schommel? 'Jan, kom snel kijken' roept hij. In de schommel zitten drie kikkers! 'Hoe komen die hier nou weer terecht?', vragen ze zich hardop af. 'Als ze hier blijven', zullen ze het niet overleven' zegt Tim bezorgd. Een speeltuin is geen goede plek voor kikkers en er is hier ook geen sloot in de buurt. 'We brengen ze op een veilige plek', zegt Jan. Thuis halen ze een doos, die nemen ze mee naar de speeltuin. De kikkers stoppen ze in de doos. Met de kikkers in de doos op de fiets, rijden ze naar een sloot in de buurt. Daar laten ze de kikkers weer vrij. Tevreden zien Tim en Jan hoe de kikkers gelijk wegspringen. 'Toch fijn', zegt Tim, 'nu kunnen ze weer op een goede plek verder leven.'

Bijbelvertelling

De mensen van het volk van God woonden in Egypte. Ze worden slecht behandeld door de baas van het land: farao. God stuurt Mozes naar farao. Hij moet vragen of farao het volk vrij wil laten. Samen met zijn broer Aäron gaat Mozes op weg naar het paleis. Wat vindt Mozes het spannend! Ze komen in de grote hal van het paleis. Alles is hier mooi en glimmend. Als ze doorlopen, komen ze in de kamer waar farao op zijn troon zit. 'Wat komen jullie doen?' vraagt hij. Mozes geeft Aäron een duwtje. Dan zegt Aäron: 'Onze God wil dat u ons volk vrijlaat, zodat wij in ons eigen land kunnen wonen'. Farao wil niet luisteren, hij is ongehoorzaam aan God. Daarom stuurt God straffen naar Egypte. Alle mensen van Egypte hebben daar last van, maar het volk Israël niet. God verandert het water van de grote rivier de Nijl in bloed. Alle vissen gaan dood. Dan gaan Mozes en Aäron weer naar farao. Maar nog steeds wil hij niet luisteren naar God. Dan stuurt God kikkers in het land. Heel veel kikkers. Ze zitten overal: in de bedden, op de kasten, op het brood. Nog wil farao niet luisteren. Dan stuurt God muggen. Er komen heel veel muggen. Ze prikken de mensen, iedereen zit onder de jeukende muggenbulten. Maar nog wil farao niet luisteren naar God. Dan stuurt God steekvliegen. Ze zitten op de grond, in huis, op de dieren, op de mensen, overal zijn steekvliegen die prikken. Maar nog wil farao niet luisteren. Dan stuurt God een nare ziekte die veel dieren van de Egyptenaren doodmaakt. Maar nog wil farao niet luisteren. Dan stuurt God zweren, grote pijnlijke plekken op de huid van mensen en dieren. Nog steeds wil farao niet luisteren naar God. Dan stuurt God

hagel. Hele grote hagelstenen vallen uit de lucht. Iedereen die buiten was werd gedood door de grote zware hagelstenen. Veel bomen en planten gaan kapot. Maar nog wil farao niet luisteren naar God. Dan stuurt God sprinkhanen. Alles wat over is gebleven na de hagelstenen wordt opgegeten door de sprinkhanen. Farao roept Mozes bij zich. Hij zegt: 'Ik heb het verkeerd gedaan, bid alsjeblieft dat God alle sprinkhanen weghaalt'. Als Mozes gebeden heeft, laat God een sterke wind over het land gaan, die alle sprinkhanen in de zee gooit. Maar toch wil farao niet gehoorzamen aan God. Dan stuurt God duisternis. Drie dagen en drie nachten is het pikkedonker op het land. Niemand kon iets zien. God vecht op deze manier met farao, want zijn volk Israël moet vrij!

Vragen

1. Waarom waren er zoveel plagen nodig in Egypte?
2. Ken je nog een verhaal uit de Bijbel waar het drie dagen en drie nachten donker was voor iemand? (Jona in de vis)

Auteur: SvK

Negen gevechten

Inleiding

Vooraf:

zoek op het internet een voor kinderen geschikt overzicht van de 10 plagen, liefst als afbeeldingen, om als kapstok te gebruiken bij dit verhaal.

(Vraag of vertel over vorige week.)

Vorige week hebben jullie gehoord dat Mozes een belangrijke taak van God krijgt. Hij moet het volk van God gaan leiden en bevrijden. Ze wonen als slaven in Egypte. God wil hen in een nieuw land brengen. Mozes ziet er erg tegenop en vraagt zich af of hij het wel kan. God zegt tegen Hem: 'Ik ben erbij!' Bovendien stuurt Hij Aäron mee, de broer van Mozes. Ze gaan samen doen wat God van hen vraagt. Ze zijn gehoorzaam, ook al vinden ze het echt wel spannend. God zegt: 'Ik ga mee.'

Gesprekje: Hebben jullie ook wel eens iets moeten doen wat je heel spannend vond? En heel moeilijk vond? Misschien was je ook wel bang. (Laat ze iets opnoemen of noem zelf een voorbeeld.)

Jij mag ook geloven dat God bij jou is als je iets moeilijks moet doen. Je hoeft je dan niet alleen te voelen. God gaat met je mee!

Bijbelverhaal

Mozes en Aäron zijn onderweg naar de farao. Mozes heeft de woorden van God gehoord, maar hij wil ze niet uitspreken, hij is bang dat hij niet goed zal spreken en dat de farao niet zal luisteren.

'Laat Aäron mijn woorden spreken', zegt God.

Twee mannen uit het volk van Israël voor een van de belangrijkste koningen van de wereld van die tijd! De farao van Egypte; hij vindt zichzelf ook de machtigste man van de wereld. Hij vindt niet dat hij naar God hoeft te luisteren. Hij wil het volk Israël niet als vrije mensen laten vertrekken. Ze werken voor hem en dat vindt hij prima. Nu moeten Mozes en Aäron de komende tijd iedere keer naar hem toe met een moeilijke boodschap. Maar ze durven! Want ze brengen Gods boodschap en Hij gaat met hen mee. God zal aan farao laten zien dat hij niet tegen de God van hemel en aarde op kan. Hij is misschien een machtige koning is, maar tegen God zal hij het gevecht nooit winnen. Gods plan met zijn volk en wereld gaat zoals Hij het wil. Hij is de HEER.

De farao ontvangt hen en Aäron spreekt: 'Ik ben de HEER, zegt onze God, laat mijn volk gaan!'

'Wie is die God? Kan Hij wonderen doen?', vraagt de farao. 'Ik ken hem niet.'

Mozes en Aäron weten al dat hij dit gaat vragen, God had hun verteld wat ze dan moeten doen. Voor de ogen van de farao en zijn knechten gooit Aäron in het paleis zijn staf op de grond en die verandert in een slang. Een echt wonder. Met een wenk van zijn hand laat de farao zijn geleerden komen en jawel: zij kunnen ook van hun staf een slang maken. Met een glimlach kijkt hij naar Mozes:

'Kijk eens hoe knap mijn geleerden zijn, net zo knap als jouw God.' Allemaal kijken ze naar de slangen, maar wat gebeurt er? De slang van Aäron eet alle andere slangen op. Zal de farao deze boodschap begrijpen? Dat God veel sterker is dan hem? Zal hij luisteren? Maar nee, hij weigert, hij denkt nog steeds dat hij kan winnen.

Later zegt God: 'Ga morgenochtend naar de rivier de Nijl. Daar zal de farao ook komen. Zeg tegen hem: 'U wil het volk niet laten gaan? Dan zal God laten zien wie Hij is. Ik sla met deze staf op het water en al het water van de Nijl verandert in bloed. De vissen zullen doodgaan en er zal niet meer genoeg water zijn om te drinken.' En zo gebeurt het. Dit noemen we de eerste plaag, de strijd tussen God en de farao van Egypte is echt begonnen. De farao laat de macht van zijn geleerden zien, zij kunnen ook bloed van water maken, alleen niet andersom, helaas. Alle mensen hebben dorst.

Dan komt de tweede plaag. Mozes en Aäron zeggen tegen de farao: 'God zegt: Als u mijn volk niet laat gaan zal ik vanuit de Nijl overal kikkers heen sturen. In het hele land, tot in de pannen in al de keukens, het bed van de farao zullen duizenden kikkers zijn.' Ook al zijn er ontelbare kikkers, de farao luistert niet. Hij laat zijn geleerden hetzelfde doen, maar de kikkers wegsturen kunnen ze niet.

Dan laat de farao Mozes en Aäron bij zich roepen. 'Alsjeblieft, laat de kikkers vertrekken. Dan zal ik het volk laten gaan.' Mozes en Aäron zijn blij. Eindelijk, denken ze, hij luistert.

'Wanneer zal ik bidden tot onze God om de kikkers te laten vertrekken?', vraagt hij.

'Morgen.', zegt de farao.

'Dat is goed,' zegt Mozes, 'morgen zult u begrijpen dat er niemand zo machtig is als de HEER, onze God.'

De volgende dag gaan alle kikkers, behalve in de Nijl, dood. Het stinkt vreselijk, maar ze zijn weg en de farao bedenkt zich. Hij laat het volk niet gaan.

Bij de derde plaag moet Aäron met zijn staf op de grond slaan en al het stof wat opwarrelt verandert in muggen. Miljoenen muggen zijn er, overal in Egypte. De geleerden van de farao willen hetzelfde doen, maar ze kunnen het niet. Ze zeggen tegen de farao: 'Dit moet wel een god zijn. U kunt maar beter luisteren naar Hem.' Dat wil de farao niet.

Opnieuw moeten Mozes en Aäron naar de farao. 'Laat mijn volk gaan,' moeten ze zeggen, 'anders komen er overal steekvliegen. Alleen in het land waar het volk Israël woont zullen de steekvliegen niet komen. Vanaf nu zijn de plagen voor Egypte alleen. Zo zal iedereen zien dat zij mijn volk zijn en Ik hen ga bevrijden!' De vierde plaag.

Telkens worden de plagen erger, omdat farao naar niemand wil luisteren, zelfs niet naar zijn eigen mensen.

De vijfde plaag is een erge ziekte onder het vee, heel veel dieren gaan dood. De knechten van de farao komen hem vertellen dat alle dieren bij het volk Israël gezond zijn. Maar de farao luistert niet naar God.

De zesde plaag brengt Mozes en Aarön weer bij de farao. Dit keer worden mensen en dieren ziek. Allemaal nare plekken op hun lijf, die pijn doen en jeuken. Maar de farao wil het volk niet laten gaan. De zevende plaag komt met veel onweer en grote hagelstenen. Het is een angstig gezicht en de hagelstenen maken veel kapot. De farao is bang, maar wanneer Mozes tot God gebeden heeft en de hagel stopt, komt hij zijn belofte niet na.

Weer gaan Mozes en Aäron naar de farao: 'Laat mijn volk gaan, anders stuur ik sprinkhanen die alles wat er nog op uw land groeit na de hagelbui zullen opeten en u honger zult krijgen. Als u blijft weigeren zal dit gebeuren.' De grond wordt zwart van de sprinkhanen, ze eten werkelijk alles op, planten, bomen, er is geen groen blaadje meer te zien. 'Help me,' zegt de farao tegen Mozes en Aäron, 'het spijt me zo. Laat dit stoppen!' Maar daarna weigert de farao het volk te laten gaan.

Dan komt de negende plaag: drie dagen is alles donker in Egypte. Niemand kan een stap verzetten of elkaar zelfs maar zien. Bij het volk Israël blijft het licht. 'Laat dit stoppen!', zegt de farao. 'Jullie mogen gaan, maar laat jullie dieren achter.'

'Nee, alles moet mee.', zegt Mozes.

'Ga uit mijn ogen!', roept de farao dan, 'Ik wil jullie nooit meer zien. Als je weer hier komt zal ik je doden!'

'Dat is goed,', zegt Mozes, 'u zult me niet meer zien.'

Dan komt de tiende plaag...

Afsluiting

In dit verhaal laat God zien dat Hij voor zijn volk vecht.

- Hoe kun je in dit verhaal zien dat God sterker is?
- Is het daarna nog vaker gebeurd dat God voor zijn volk vecht? (De Rode Zee, in de woestijn, Jericho, beleg van Samaria (2 Kon 7) en ga zo maar door.)
- Maar het grootste gevecht is een andere: weten jullie welke?

(Jezus, Gods zoon, strijdt en overwint de dood. Dat vieren we op Pasen. De satan verliest. Maar het gaat niet zomaar. Hij is een geduchte tegenstander, die er alles aan doet om Gods Zoon te stoppen en ten val te brengen. Jezus wordt verleid, verdrukt en moet lijden. Hij voert die strijd in Gods kracht.)

Auteur: NCvD

Negen keer God-satan

Inleiding

Wie van jullie is er sterk? Waar blijkt dat uit? Vertel. U krijgt als leiding waarschijnlijk stoere verhalen te horen over sterk zijn, spierballen hebben, iets kunnen tillen, enz.

Vraag de kinderen: 'Misschien kun je ook op andere manieren sterk zijn. Wat vinden jullie van het volgende voorbeeld? Je favoriete club verliest een voetbalwedstrijd. Er zijn supporters die de straat op gaan en gaan rellen en alles wat ze tegenkomen kapot maken. Er zijn andere supporters die verdrietig zijn, maar elkaar moed inspreken en erin blijven geloven dat hun club goed is, alleen dit keer pech had of minder goed speelde. Welke groep supporters is sterker? De eerste of de tweede? Waarom? Je kunt dus heel verschillend aankijken tegen sterk zijn.

Bijbelverhaal

Mozes, tachtig jaar oud, ziet het echt niet zitten om naar de farao te gaan. Hij stottert nogal en dan kun je niet goed uit je woorden komen. Maar God rekent niet op de kracht van Mozes of op zijn mooie woorden. 'Mozes, Ik ben de HEER. Je hoeft alleen maar alles wat ik je zeg tegen de farao te zeggen. Ik doe de rest. Maar om jou te helpen zal ik Aäron met je meesturen. Hij zal het woord voeren, maar jij hebt de leiding. Vergeet dat niet. Vertel Aäron alles wat ik je heb verteld. Hij moet de farao zeggen dat hij het volk Israël zal moeten laten gaan. Dat ze het land uit mogen. Maar ik zal je nu alvast vertellen, dat de farao niet zal luisteren. Hij zal niet toegeven. Daarom zal ik wonderen doen Mozes. Ik zal hen mijn macht en kracht laten voelen en hen ook straffen om hun houding. Alle stammen van Israël zullen uiteindelijk het land Egypte verlaten en dan pas zullen de Egyptenaren begrijpen dat ik de God ben'.

'En Mozes', gaat God verder, 'Als de farao om een wonder vraagt, moet Aäron zijn stok voor de farao op de grond laten vallen. Die stok zal dan veranderen in een slang'.

Daar lopen Mozes en Aäron, richting het paleis van de farao. Zullen ze onderweg nog wat tegen elkaar hebben gezegd, elkaar moed in hebben gesproken? Dat weten we niet, maar ze gehoorzamen God en gaan en doen alles wat God hen heeft gezegd. Dan ben je pas sterk zeg! Als je doet wat God van je vraagt, ook al lijkt de opdracht nog zo vreemd en al voel je je nog zo zwak.

In de naam van God staan ze daar voor de troon van de farao: 'God wil dat u het volk Israël laat gaan, naar de woestijn, om de HEER een offer te brengen'. Het grimme gezicht van de farao voorspelt niet veel goeds. Dan pakt Aäron zijn staf en gooit deze voor de voeten van de farao. De stok kronkelt als een slang door de zaal. Is de farao onder de indruk? Welnee. Hij roept tovenaars en ook zij gooien stokken op de grond die veranderen in slangen. Wat? Kunnen zij hetzelfde als God? De macht

van de tovenaars rijkt ver, maar dan plotseling komt de slang van Aäron weer in beweging en eet alle andere slangen in de zaal op. De farao knippert met zijn ogen en moet even slikken. Hier heeft hij geen antwoord op. Maar zijn antwoord aan Mozes is duidelijk: 'Denk maar niet dat ik jouw volk zal laten vertrekken'. Mozes en Aäron weten het. God heeft het hun gezegd. Wat nu?

God spreekt. 'De farao heeft geweigerd mijn volk te laten gaan. Ga morgen opnieuw naar hem toe als hij naar de rivier de Nijl toe gaat. Wacht daar op hem, aan de waterkant. De stok die een slang is geweest moet je weer meenemen. Zeg tegen de farao: 'De Here, de God van de Israëlieten heeft mij gestuurd. Laat mijn volk gaan. Ze zullen in de woestijn mij eren. Maar als u niet luistert zal de Heer laten zien wie Hij is. Ik zal met deze stok op het water slaan. Het water zal dan veranderen in bloed. Alle vissen zullen sterven. De rivier zal stinken. De Egyptenaren zullen het water uit de rivier de Nijl niet meer kunnen gebruiken. Zeg tegen Aäron dat hij zijn stok boven alle rivieren en kanalen in Egypte uitstrekt en overal zal het water veranderen in bloed'.

Opnieuw gaan Mozes en Aäron naar de farao. Ze vertellen wat God hun heeft gezegd.

Het water verandert in bloed, de vissen gaan dood. Het water stinkt.

En de farao? De vorige keer heeft het gewerkt, dus nu zal het wel weer lukken. Hij roept zijn tovenaars en deze doen precies hetzelfde. De farao lacht in zijn vuistje. Wat denken die Israëlieten wel. Dat ze een machtige God hebben? Nou, kijk ons eens. Onze goden doen niet onder voor hun God.

Zeven dagen lang blijft het water rood gekleurd. Mozes en Aäron zijn al weer terug. Het volk Israël gaat nog steeds gebukt onder de slavenarbeid.

Opnieuw geeft God Mozes en Aäron de opdracht naar de farao te gaan met hetzelfde verzoek: zijn volk te laten gaan. Maar denk je dat de farao luistert. Hij voelt zich sterk en oppermachtig. De kikkers die God stuurt verandert zijn houding niet. Sterker nog, ook de Egyptische tovenaars kunnen hetzelfde. Ook zij toveren kikkers tevoorschijn. Maar hoe krijg je al die kikkers weer weg? De farao laat Mozes en Aäron bij zich komen: 'Vraag jullie God of hij de kikkers laat verdwijnen. Dan zal ik het volk laten gaan om offers te brengen'.

'Ik zal er voor bidden. Zegt u maar wanneer', antwoordt Mozes. 'Morgen', antwoordt de farao.

'Dat is goed. Dan zult u begrijpen dat niemand zo machtig is als onze God'. En zo gebeurt het ook.

Maar brengt dit de farao tot inkeer?

God moet opnieuw de twee broers naar farao sturen. Nu zal God muggen gebruiken. In het hele land krioelt het van de muggen. Ze zitten overal. Farao, die tot nu toe op zijn tovenaars kan rekenen, kan dat niet meer. Het lukt hun niet. Ze zeggen zelfs: 'Dit moet wel het werk van een

God zijn'. Maar de farao houdt vol. Misschien als God steekvliegen naar hen toestuurt? In alle huizen, slaapkamers en in de keuken, overal steekvliegen. De mensen weten niet waar ze het zoeken moeten. Behalve in het land Gosen, daar waar de Israëlieten wonen, daar is geen steekvlieg te bekennen.

En natuurlijk komt de farao weer met de vraag de steekvliegen te laten verdwijnen. 'Jullie volk mag gaan offeren, maar dan wel in mijn land', zegt de farao. Natuurlijk gaat dat niet gebeuren. De woestijn is de plek waar ze zullen offeren. Dat heeft God gezegd. 'Goed, goed', reageert de farao die zich duidelijk in het nauw gedreven voelt.

De steekvliegen verdwijnen en de farao trekt opnieuw zijn belofte in. Hij zal dit volk niet laten gaan. Hij is de baas. Maar God is sterker, laat niet met zich spotten en wil dit ook aan de farao laten zien.

Dit keer stuurt God, nadat Mozes en Aäron weer geweest zijn, een ziekte onder al het vee, behalve het vee van zijn eigen volk. Maar weer geeft farao niet toe.

De twee gehoorzame dienaren van God gaan opnieuw naar de farao met een handvol as. Ze gooien de as in de lucht en plotseling krijgen alle mensen zweren op hun lichaam, ook de farao. Wat een jeuk, wat een pijn, maar toegeven? Dat nooit. Farao zal laten zien hoe machtig hij is.

Dan komt er hagel. Nee, geen gewone hagel, maar hele grote hagelstenen vallen uit de lucht. Iedereen, ook de dieren die buiten zijn, sterven door de hagelstenen. De hagel komt met onweersbuien en bliksem. Angstwekkend gewoon. Zelfs de bomen gaan stuk van dit natuurgeweld.

Met hangende pootjes ontmoet farao Mozes en Aäron. 'Ik ben toch schuldig. De HEER heeft gelijk. Bid de HEER dat dit natuurgeweld mag stoppen en dan zal ik jullie laten gaan'. He, he, is de farao nu eindelijk overtuigd van Gods kracht en macht?

Als de farao ziet dat het hagelen is gestopt, krijgt hij spijt van zijn woorden.

Mozes en Aäron staan weer voor de farao. 'De Heer vraagt hoe lang u nog blijft weigeren om naar Hem te luisteren. U moet mijn volk laten gaan. Als u weigert stuurt God u sprinkhanen, zoveel, dat het hele land ermee bedekt zal zijn. Al het koren dat na de hagel nog over is, zal worden opgegeten. Uw paleis zal vol zitten met sprinkhanen'.

De dienaren van de farao zijn het zat en zeggen tegen de farao: 'Hoe lang zal die man ons ellende brengen. Laat die mensen toch gaan om hun God te dienen. U begrijpt toch wel dat er op deze manier niets van het land Egypte overblijft?'

'Ga jullie God maar vereren. Maar wie gaat er eigenlijk mee?'

'Iedereen, jong en oud, mannen, vrouwen, kinderen, schapen, geiten en koeien, want we gaan een feest vieren voor de HEER'.

'Julie kunnen gaan, maar je kinderen laat je hier. Daar geef ik geen toestemming voor. En nu wegwezen!'

De sprinkhanen komen. Ze zitten overal. Het is erger dan de farao zich voor had kunnen stellen. Hij raakt bijna in paniek: 'Roep die twee mannen. Laat ze direct komen'.

'Ik ben schuldig. Ik heb niet gedaan wat jullie God en jullie willen. Vergeef me toch nog een keer'.

Mozes en Aäron bidden en God laat alle sprinkhanen verdwijnen. Nu kan het volk dan eindelijk vertrekken....

Dat had je gedacht. Als de sprinkhanen weg zijn krijgt de farao opnieuw spijt. Hoe moet dat toch verder? Moet God nog meer van zijn macht laten zien?

Drie dagen lang is het pikkedonker in Egypte. De mensen kunnen elkaar niet meer zien. Ze kunnen nergens naartoe. Maar waar de Israëlieten wonen is het gewoon licht. Weer laat de farao de twee broers bij hem komen, met de boodschap: 'Ga weg en ik wil jullie nooit meer zien'.

'Goed', zegt Mozes. 'Wij gaan en u zult ons nooit meer zien'.

Samen met zijn broer verlaat hij het paleis.

Farao beseft niet of wil niet toegeven dat God de sterkste is.

Later in de Bijbel, in het Nieuwe Testament, lezen we ook dat God opnieuw een grote strijd levert. Niet tegen de farao, maar tegen de satan, die er alles aan doet om Jezus ten val te brengen, te verleiden en te laten stoppen. Gelukkig weten wij dat hem dat niet is gelukt, want Jezus leeft, ook nu.

En farao, hij zal ontdekken dat God de overwinnaar is. Dat hoor je volgende week.

Auteur: JHP